

REGERINGSDANNELSE HENOVER MIDTEN - ET SKUESPIL I KLIMAKRISENS STADIG LÆNGERE SKYGGE

Af Niels Aagaard, det Fælles Bedste

"De internationale kriser, som påvirker det danske samfund, kræver ifølge Mette Frederiksen langsigtede og bredt funderede svar, som angiveligt kun kan skabes med en regering over midten." Sådan skriver Altinget 10.11.22.

Størst af alle kriser er klima- og miljøkrisen. For det handler om menneskeheden og klodens overlevelse, som det fremgår af COP27 med dens dramatiske reportager fra fattige lande som Pakistan, Sydsudan m.v., der hærages af voldsomme klimaforandringer og af FN's analyser der viser, at vi er på vej mod 'kollektivt selvmord'.

Hvordan et samarbejde henover midten i Danmark skulle kunne løse den krise, er en gåde, hvis svar vi ikke behøver vente på: Det kan det heller ikke.

Hverken Moderaterne, Radikale Venstre eller Venstre har nogen reel klimapolitik. Det har Socialdemokratiet i virkeligheden heller ikke. De vil ikke træde landbruget, industrien, forbrugerne, væksten endsige vælgerne over tæerne. Det betyder at deres klimaindsats består i:

- at gøre dét alle alligevel er enige om, fx energiøerne
- gennemføre OG udvande vigtige reformer som fx CO2-afgift og landbrugsaftalen
- greenwashe voldsomt klimaskadelige reformer a la Baltic Pipe og Infrastrukturaftalen med dens motorveje, broer, lufthavns- og havneudvidelser og
- satse på helt traditionel vækst med argumentet om, at vi skal have råd til at gennemføre omstillingen.

Det er lykkedes S i 3½ år at lade som om, partiet har en klimapolitik og skyde alle problemerne til hjørne med en konsekvent hockeystav. Med stor hjælp fra mediernes svage klimadækning. Et eventuelt samarbejde henover midten vil derfor bestå i at gennemføre: **Tæt på ingen klimapolitik**. Og så toppe det med en masse 'laden som om' - også kaldet greenwashing. Det sidste er de imponerende gode til. Det vil blive en fuldstændig utilstrækkelig klimaindsats i lyset af, at vi er få år fra at overskride *Tipping Points*.

Om S og de 3 andre partier tør satse på at kunne gennemføre en så massiv greenwashing i et balanceakt henover midten - at klimanøle og bilde befolkningen ind, at teknologier som PtX og CO2-fangst er de teknikker, der løser alt inden længe - det ved vi ikke endnu.

DEN EGENTLIGE OPGAVE, SOM FÅ ELLER INGEN TAGER UDGANGSPUNKT I: AT OVERHOLDE VORES CO2-BUDGET

Men en ting er alt fald sikkert: Hverken S eller nogen af de 3 andre partier - ja, nærmest INGEN af Folketingets partier, ej heller SF eller Enhedslisten, med Å som måske eneste undtagelse - forsøger i disse afgørende dage at finde ud af, hvad det egentlig er for en opgave, den kommende regering skal løse med hensyn til klimaet.

Opgaven lyder i sin mest enkle form:

HVOR MEGET CO2 skal vi reducere udledningerne med, inden hvornår, for at overholde vores del af Parisaftalen?

For det er dét, der afgør, hvor radikal en klimapolitik, en kommende regering skal føre. Og dermed dét, som burde være forhandlingsoplægget fra S til de andre partier: *Hvis vi skal overholde vores andel af 1,5 graders målet, så kan vi*

kun tillade os at udlede så-og-så-meget CO2 - vil I være med til at sikre det?

S kunne også spørge på dem en anden måde: *Vil I være med til at overholde Danmarks CO2-budget? CO2-budgettet er som bekendt den mængde CO2, Danmark kan tillade sig at udlede, før vi har opbrugt vores andel af Parisaftalen om at holde os inden for 1,5 grader.*

Da Danmarks CO2-budget i øjeblikket er på 230 mio. tons, og vi årligt udleder 60 mio. tons når alt medregnes, har vi 4 år tilbage at udlede i, hvis vi fortsætter som nu. Derefter kan vi ikke tillade os at udlede så meget som ét gram CO2. Nogensinde.

Alternativt kan en ansvarlig og handlekraftig regering selvsagt omgående gribe ind med stærke CO2 reducerende tiltag som mindsker udledningerne, så vi forhåbentlig og måske har en chance for at overholde budgettet.

S burde derfor spørge de 3 andre partier: *Vil I være med til at sikre at vi IKKE udleder mere end 230 mio. tons CO2 overhovedet?*

Og så burde partiets ansvarlige leder, Mette F, tilføje: *"Og med hensyn til CO2-udledninger, så vil vi fra nu af ikke længere snyde på vægtskålen, men begynde at medregne **ALLE** CO2-udledninger - også dem der stammer fra biomasse, fra vores internationale transport og den CO2, der er indlejret i nettoimporten af varer".*

Derefter havde man et konkret mål og en ny klimalov og behøvede bare at finde ud af, hvilke indsatser og reformer, der kunne sikre opfyldelsen af det mål. Her kunne man få stor hjælp fra Klimarådet, en række tænketanke, en lang række miljøorganisationer OG fra grønne frontløbere inden for erhvervsliv og landbrug.

Men det ville desværre ligne S meget, meget dårligt at stille det op sådan: At tage udgangspunkt i hensynet til KLIMAETS BEHOV og bruge VIDENSKABENS ANBEFALINGER. Altså tage udgangspunkt i OPGAVEN: At undgå, at klimakrisen fører os til at overskride 1,5 grader og dermed Tipping Points, så de store økosystemer bryder sammen.

UDGANGSPUNKTET ER POLITIK, IKKE KLIMA

I stedet tager man udgangspunkt i partiet: Hvor lidt kan S slippe afsted med at reducere CO2, så ingen skal ændre livsstil og virksomhederne ikke skal ændre kurs og partiet undgår at bløde vælgertilslutning?

Og: Hvis de blå partier nu vil reducere endnu mindre end dét, hvor kan vi så mødes om et kompromis?

Partierne snakker klima, som om man kan nøjes med at gøre NOGET - ÉT ELLER ANDET, bare det ser ud til at være i den rigtige retning. Helt uden hensyn til, at klimavidenskaben har fortalt os, at vi har 8 år til at reducere med udledningerne med 43%, når alle former for CO2 medregnes. Bagefter finder regeringen så ud af en måde at servere det på for befolkningen, så det tager sig radikalt og ambitiøst ud. Spin erstatter overlevelse.

Vores overlevelse kræver, at man stiller spørgsmålet:

Hvor meget skal vi reducere CO2 udledningerne med for at holde os inden for Parisaftalen, når alle CO2-udledninger medregnes? Hvordan gør vi så dét? Og få alle i samfundet med på det.

VI SER MERE KLIMAKATASTROFE OG MINDRE HANDLING - "ER DER EN VOKSEN TILSTEDE?"

Og imens tikker nyhedernes fra COP27 ind: De rige lande, der har skabt klimaændringerne gennem deres massive og årelange udledninger, vil ikke betale til de fattige lande, som rammes allerhårdest af klimakrisen.

Ingen vil stoppe brugen af kul, olie og gas endsige biomasse, selvom en samlet klimavidenskab siger: Nu SKAL vi standse.

Og film strømmer ind fra hele verden - fx om oversvømmelserne i PAKISTAN og flygtningestrømmene i SYDSUDAN

Deadline rapporterede forleden: I disse dage er verdens lande til klimatopmøde i Egypten. Omkring halvdelen af Jordens befolkning er nu ifølge FN "meget sårbare" overfor følgerne af klimaforandringerne. Fotografen Jan Grarup har været i Sydsudan, der lige nu oplever enorme oversvømmelser som en konsekvens af klimaforandringerne. Folk flygter i hjemmelavede primitive 'både' uden at vide, hvor de skal hen, hvor der overhovedet er land, hvor der er mad osv. Og vandet de sejler igennem er forgiftet af døde dyr og mennesker. Se

<https://www.facebook.com/DR2Deadline/videos/651994246373464>

Det får en til at spørge: Er der en voksen tilstede i regeringsforhandlingerne? En voksen som kan sikre, at S og eventuelle samarbejdende partier begynder at forstå klimakrisens alvor. Begynder at handle på krisen - og ikke bare greenwashe og lade som om?

Mens verden omkring os står i brand eller under vand arbejder de danske politikere videre, som om Danmark er en uberørt ø i verden.

Men den i sandhed imponerende samfundsbygning, som S har været 100 år om at rejse - **Velfærdssamfundet** med dets senere fejltagelser i form af Konkurrencestaten - den undgår ikke at blive ramt af klimakatastroferne.

Når flodbølger, oversvømmelser, tørke, hedebølger, skovbrande, orkaner, cykloner og stormfloder af regn bliver en del af hverdagen, så forsvinder pengene fra sundhedsvæsenet, børnehaverne, ældreplejen, psykiatrien osv. til at bygge de helt nødvendige diger, sluser, kloaker, flytte byer osv.

VI MØDER DET ALLEREDE OVERALT I DANMARK

Et udpluk: I den varme sommer 2018 havde Danmark 14.000 skovbrande, dem talte vi bare ikke om. 2019 blev vi ramt af stormfloder ved Sydfyn, -Sjælland og -Jylland. En række kystbyer som Køge på Sjælland blev oversvømmede, så butikker og huse midtbys stod under vand.

2019 annoncerede Lemvig Kommune, at man ville opgive Thyborøn by (og kommune), fordi havet og grundvandet stiger samtidig med at hele området falder med 1 cm hvert år. Hele regionen ligger i forvejen meget lavt og truer ikke bare Thyborøn. Derfor vil man bygge en dæmning omkring byen Lemvig og indrette et *Klimatorium* (det er bygget), hvorfra forskere fra hele verden kan følge, hvad der sker i en by som Thyborøn, når den dør. Tjene penge på katastrofen. Rambøll foreslog i alvor, at man kunne lave bassiner i Thyborøns gader til turisternes børn.

Efteråret 2019 og vinteren 2020 blev vi ramt af monsterregn, der fik åerne til at gå over alle bredder og blive til floder. Gudenåen ved Silkeborg blev bred som Mississippi. Husene langs åen blev oversvømmet.

2021 så vi klimakatastrofer overalt. Vores nabo Tyskland oplevede at blive fanget i vedvarende massiv regn, som skabte jordskred hvor hele byer forsvandt.

I 2022 havde vi tørke og hedebølge og den hedeste oktober i mands minde, mens skovbrandene hærgede Europa.

Det er som bekendt kun starten. Og jo længere vi og alle andre lande venter med at reagere, jo voldsommere vil det gå for sig. Det vil enhver ansvarlig kommende statsminister handle på.

Og under alle omstændigheder er vi tvunget til at starte en omstilling nedefra. En borgerbevægelse for bæredygtighed. For overlevelse.

De bedste hilsner,
Niels Aagaard, Det Fælles Bedste